

disse Alimentationsbidrag. Nej, det er de paagældende selv. Jeg gjorde den ærede Minister opmærksom paa, at med Undtagelse af Husfruen, som efter Lovforslaget kan komme til Dyrigheden og faa sin Mand paalaagt at betale nogle flere Husholdningspenge, thi ellers skal han paa Vand og Brød, er det lutter umyndige Børn, Adoptivbørn, Stedbørn, Fællessbørn og uægte Børn, som der er Tale om, lutter umyndige Børn; men saa afbrød den ærede Minister mig og sagde: Det er deres Bærg, der skal paatale det. Men de have ikke andre Bærg, end deres Forældre! det er Forældrene, der er deres Bærg, og da det er mod Forældrene, at Alimentationsforpligtelsen skal indtales, skulle altsaa Forældrene indtale en Forpligtelse mod sig selv. Er der Mening i det? Jeg tror, det er aldeles uagrligt, det er ganske vist. [Indenrigsministeren (Sugerslev): Det er heller ikke Meningen]. Den ærede Minister afbrød mig og sagde, at det var Bærgerne, der skulde gøre det; men Bærgerne ere Forældrene. Man kan saa maasse indsette andre Bærger jærlig for dette Tilfælde; men hvem skal skaffe det gjort, og hvorledes skal man komme dertil? Det bliver vistnok et meget vanskeligt Spørgsmaal at løse. Jeg saa i et Blad i Dag hele det første Kapitel i dette Lovforslag betegnet som et Stykke Familieret, der slet ikke havde noget med Fattigloven at gøre, og deri er jeg fuldkommen enig. Det er efter min Mening et yderst uheldigt Stykke Familieret, og jeg tror virkelig, det bedste vilde være, at stryge det første Kapitel, saaledes at man reducerede Fattiglovsforslaget til at være en Ordning, en Sammenstyrkning, en Samarbejdet af de nugældende Regler, allen sals med saadanne Smaaforandringer, som i praktisk Henseende have viist sig anbefalelsesværdige.

Endvidere har jeg foreslaaget i mit Endringsforslag under Nr. 4, at man skal komme bort fra denne Afsoning paa Vand og Brød med Hensyn til de Alimentationsforpligtelser, som nærværende Lovforslag paalægger. Jeg har altsaa ikke villet foreslaa, at man skal komme bort fra Afsoningen paa Vand og Brød med Hensyn til den Alimentationsforpligtelse, som allerede efter den gældende Lovgivning er hjemlet; men man skal ikke indføre noget nyt og mere i den Retning. Disse Forpligtelser gribe, som jeg allerede har sagt, ind i de allerintimeste Familieforhold. Det er Børnene, der skulle klage mod Forældrene, og Konen mod Manden, ikke at tale om, at man ikke giver de vedkommende den allermindste

Ret til at værge sig ved Lands Lov og Ret. Det bliver rent administrativt, og det ærede Medlem fra Hjørring (Bertelsen) fandt, at det var praktisk, at man gif til Justitsministeren; men, saa vidt jeg veed, plejer han i de fleste Tilfælde at rette sig efter, hvad Amtmanden siger, saa er det ikke nogen Garant. Der er ikke angivet en Form, hvorunder de paagældende kunne se at fri sig imod uretfærdige Krav. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds sagde, at det vilde være vanskeligt for den paagældende at bevise, at han ikke har en saadan Forpligtelse. Det er en ren Misforstaaelse. Naar man paastaar, at noget skyldes, saa skal den, der paastaar det, bevise det; det troede jeg, at selv det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds havde vidst, da han, saa vidt jeg veed, i sin Tid, har bekræftet sig noget med den Slags Ting. Nej, hvad skal det til at indføre Afsoning paa Vand og Brød, hvor det griber ind i de allerintimeste Familieforhold? Kan vedkommende ikke betale, er det dog Reglen, at man paa det Grundlag, som er fornuddent, kan pante ham, det være sig ved Dom eller uden Dom, og tage, hvad han har, og dermed maa det være nok. Kan man ikke saa Hængene ind ved Dom, ikke ved Udpantning, hvad er der saa mere? Hvad skal det saa betyde at sætte ham paa Vand og Brød? Der kan maasse være nogen Mening deri lige overfor Fædre til uægte Børn. Man skal ikke sætte uægte Børn i Verden; det er en Fejl, naar man gør det, det er urigtigt. Men fordi en Mand ikke tilstrækkelig kan forsørge sine Børn, sine Adoptivbørn og sin Kone, og ikke give saa meget, som hun fordrer, er det ikke sagt, at det er hans Forseelse, ikke sagt, at der ligger den mindste Urigtighed til Grund derfor fra hans Side; og hvorfor skal han saa absolut sættes paa Vand og Brød, naar han ikke kan gøre det i det Omfang, som Dyrigheden bestemmer? (Afbrydelse af Berg). Jeg hørte ikke rigtig det ærede Medlems Afbrydelse, men saa vidt jeg forstod ham, mente han, at det var ikke mange velsillede, men de smaa, der kom paa Vand og Brød. Naar Smaafolk have det rigtig smaat i Hjemmet, saa de slet ikke kunne klare sig, saa sætter man Manden paa Vand og Brød for at se at opmuntre ham lidt. — Hermed tror jeg saa omtrent at have imødegaaet, hvad den høit ærede Minister betærende mine Endringsforslag ytrede i Gaar og ligeledes de Dyringer, som kom fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen).